

Trå dansen

Hans Fredrik
Jacobsen

Hans Fredrik Jacobsen	Vokal, stål- og nylonstrengsgitar, metallfløyter, banjo, sekkepipe, guittara romanza, torader og altsax
Tone Hulbækmo	Trøorgel, harpe og lyre
Knut Reiersrud	Elbass, elsitar, lapsteelgitar, slidegitar, elgitar, stålstrengsgitar og dobro
Annbjørg Lien	Nøkkellarpe og hardingfele
Hans Hulbækmo	Slagverk, munnharpe og sag
Alf Hulbækmo	Keyboard og munnspeil
Javid Afsari Rad	Santur på <i>Jenta i enga</i> og <i>Himmel og hav</i>
Rob Waring	Steeldrum på <i>Shenandoah med ril</i>
Heiða Karine Jóhannesdóttir Mobeck	Tuba på <i>John Dillinger</i> og <i>Trekkopp</i>

Trå dansen

Hans Fredrik
Jacobsen

- 1: Denne byen [3:35]
- 2: Margit Lystig [4:21]
- 3: Hallao [1:58]
- 4: Trå dansen [3:59]
- 5: Himmel og hav [2:34]
- 6: John Dillinger [3:37]
- 7: Trekkopp [3:23]
- 8: Til Norge trygt han bød farvel [3:21]
- 9: Shenandoah med ril [2:44]
- 10: Jenta i enga [3:30]
- 11: Strålende dag [3:46]
- 12: Torvhandel [3:07]
- 13: Månesang [3:53]
- 14: Da du dro [4:29]
- 15: Lindstølvalsen/Pjølter Bay [2:38]

Sangene og melodiene på dette albumet er inspirert av flere ting. Av personer, steder og hendelser jeg husker fra tidlig i livet og fremover. Av musikk og musikere jeg har møtt og spilt sammen med hjemme og på turer rundt i verden. Av familien min. De er med og spiller på denne plata, sammen med noen andre gode venner og kolleger som jeg har musisert mye med i ulike sammenhenger i årenes løp. Av min gamle hjemby Risør, dens historie, og beliggenhet. Som havner flest, åpen ut mot den digre, eksotiske verden. Som gutt synes jeg alltid det var spennende å høre historiene sjøfolka fortalte fra de syv hav og fremmede land. Jeg ble aldri sjømann selv, men har altså reist og turnert over store deler av kloden som musiker.

Små ingredienser av det jeg har hørt finnes her og der i disse sangene og melodiene, som krydder. Eller som ballastplanter, små vekster som ble med i ballasten på skutene når de vendte hjem fra den store verden, og slo rot når de kom frem.

Jeg er veldig glad for at alle som spiller sammen med meg på dette albumet faktisk ville være med, og for alt det fine de bidrar med av spill og arrangementsidéer.

Hans Fredrik

Kort om Risør-dialekta

Ikke er det østlandsk, og ikke er det sørlandsk. Men kanskje en ting midt imellom? Risør er i hvert fall plassert i det geografiske området som utgjør overgangen mellom østlands-r og sørlands-r, det vil si skarre-r, som er det folk flest forbinder med ekte sørlandsk. Skarringa starter kort etter at nedkjørselen fra E18 til Risør er passert.

Det mest markante trekket ved dialekta er at flertallsendelsen *-er* og og endelsen i presensformen av verb blir til *-æ*, dvs *bilæ*, *båtæ*, *løpæ*, *syklæ* osv. Så sies det blant annet *e* istedet for både *jeg* og *er*, *ho* i stedet for *hun*, *hoses* i stedet for *hennes*, *tebake* i stedet for *tilbake*, *haue* i stedet for *hode*, pluss, selvfølgelig, en hel del spesialuttrykk og språklige vendinger, som er typisk for bare denne dialekta. En kort oppsummering kan gis i følgende lille samtale:

Lærer: Hvilken klasse går du i da, gutten min?

Elev1: E e i A. (*Jeg er i A*)

Lærer: Og du?

Elev 2: E e i A e å. (*Jeg er i A jeg også*)

Foto: Hans Fredrik Jacobsen

1. Denne byen

Tekst/musikk: Hans Fredrik Jacobsen

Min gamle, idylliske hjemby har mange symboler på at mennesker har dratt, kommet tilbake og dratt igjen gjennom århundrene. Fyret. Flekken i heia. Alle ønsker deg velkommen tilbake. I havna ligger båtene trygt forankret og fortøyd. Snart reiser de videre igjen, ut på havet. Til neste havn, eller til et annet land. Men noen kommer alltid tilbake, som de alltid har gjort.

Makrellsjau i Risør 1963. En ung, isspisende Jacobsen (9 år) passerer tilfeldigvis forbi i forgrunnen

Kom så går vi en tur, bare e og du.
De andre de sovæ, men natta e ovæ.
Og byen e våken, klokka tikkæ mot sju!
E skal vise dæ rundt på det sted e blei født!
Og ettæ en stønd når du har blitt trøtt,
kan vi sette oss ne' utpå kaia et ste',
og nyte morrasola og den stille, gode fre' ...

Se på båtene der de liggæ vel i havn.
De liggæ så fine for ankæ og line,
og alle så bæræ de strålende navn.
Ovæ torvet går noen som skal på arbeid.
På en benk der sittæ to som bare kosæ seg.
Og himmelen der oppe e uten en sky.
Det meste e som før i denne gamle hvite by.

I denne byen som va fin å vokse opp i.
Men så merkelig lett å forlate.
Når e går her sammen med deg idag
e det fint å være tebake.

I det huset der borte bodde ho som lo.
E kan ikke si åffår ho va så blid
men ho skjønte vel noe andre ikke forsto?
Og se på fyret på holmen, så stødig og trygt.
Det blinkæ i det stille og når været e stygt.
Og sendæ sitt lys ut i mørket et ste',
te de som e der og som ikke kan se

Denne byen som va fin å vokse opp i.
Men så merkelig lett å forlate.
Når e går her sammen med deg idag
e det fint å være tebake.

HFJ: Vokal, stålstrengsgitar og fløyte

AH: Keyboard

KR: Lapsteelgitar, elsitar og elbass

TH: Trøorgel

AL: Nøkkelharp

HH: Slagverk

2. Margit Lystig

Tekst/musikk: Hans Fredrik Jacobsen (tekst refreng trad.)

Da jeg var liten gutt stoppet Margit Lystig, som egentlig het noe annet, en gang utenfor huset og spurte om hun kunne ta meg med på butikken for å kjøpe en is til meg. Under tvil fikk Margit lov av min mor, for Margit og mannen hennes hadde et ikke direkte barnevennlig rykte. Men på butikken ble hun nektet av en streng dame å gi meg noe som helst, jeg skulle heller få is av henne. Som det ishungerige, troløse barn jeg var gikk jeg med på dette, og fikk min is. Siden har jeg ofte tenkt på Margit som ikke fikk lov å være snill mot barna, og angret på at jeg ikke tok i mot isen av henne!

E huskæ Margit Lystig, som om det va igår
e så ho nedi gata, den vi kalte for vår.
Med skautet ovæ haue, og litt ustø mangen gang
når veien hjem fra byen va kronglete og lang.

De voksne sa at Margit va undælig og vill.
Men ungene i gata visste godt at ho va snill!
Å være glad når du e trist det kan da godt gå an!
Så ungene de hørte på når Margit sang sin sang:

Så mye så mye hadde e.
Så mye ga e min venn.
Så mye så mye hadde e.
Så mye har e igjen.

Det va for lenge siden, lenge, lenge før min ti',
just før bilene i gatene va kommet for å bli.
Da kom ho hit te byen ifra Telemark et ste'.
Ei jente, ung og fagæ, med en munn som kunne le.

Nå dansæ Margit Lystig i gata vår igjen.
Ho ser på mæ og smilæ, og kallæ mæ sin venn.
Og strekkæ sine armæ ut og dansæ rundt i ring.
Ho e dronning i sitt rike og ho fryktæ ingenting.

Så mye, så mye ... osv

Nå sittæ gamle Margit på knausen bak sitt hus.
Du høræ høye stemmæ, og klirr fra fulle krus.
Og noen dra en flenge, men ingen høræ på
før Margit står i sola, det e ho som syngæ nå.

Så mye, så mye ... osv

HFJ: Vokal, guittara romanza, nylonstrengsgitar, fløyte og altsax
AH: Keyboard
TH: Trøorgel
KR: Elbass
HH: Slagverk

3. Hallao

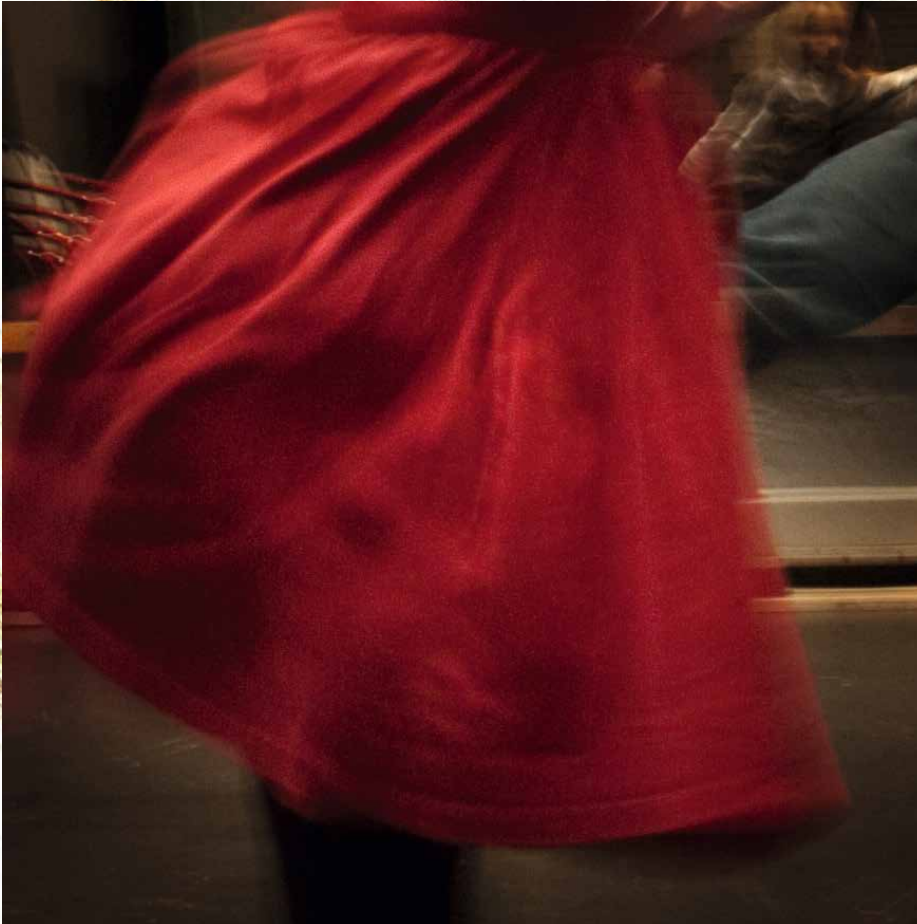
Musikk: Hans Fredrik Jacobsen

I Risør sier folk hallao når de møtes!

HFJ: Stålstrengsgitar

HH: Slagverk og munnharpe

4. Trå dansen

Tekst/musikk: Hans Fredrik Jacobsen

Ho va ung og alltid leende
tramtradira
og trodde på kjærligheten.
tramtradira
Ho venta på en å elske
tramtradira
herfra til evigheten
tramtradira

Ho sverma for de høye og mørke
tramtradira
og Clarke Gable i Tatt av vinden
tramtradira
Ho så sæ selv i den scenen
tramtradira
der helten erobre heltinnen.
tramtradira

Trå dansen, trå dansen, trå dansen.
Den evige valsen går.
Det spillæ et himmelsk orkestæ,
og hjertet ditt slår og slår.
Trå dansen, trå dansen, trå dansen.
Du føres så langt avste'.
Du svevæ i lys og i mørke
og hjertet får aldri fre'.

Han va høy og mørk og stilig
tramtradira
og alle kvinners drøm
tramtradira.
Hans øyne va åh så skjønne
tramtradira.
hans stemme va åh så øm
tramtradira.

Han så sæ rundt i verden
tramtradira
til øynene falt på henne
tramtradira.
Ho følte da han smilte
tramtradira.
en ukjent flamme brenne
tramtradira.

HFJ: Vokal, banjo og fløyte
AH: Keyboard
TH: Harpe
AL: Hardingsfele
HH: Slagverk

5. Himmel og hav

Musikk: Hans Fredrik Jacobsen

Himmel og hav er dét det er mest av der jeg vokste opp. Begge deler virker uendelige, og går av og til i ett. Da kunne du få en følelse av evigheten, av at tiden står stille. Det gjorde den jo ikke, men følelsen av at den gjør det er fin.

HFJ: Torader og fløyte
AH: Keyboard
KR: Elgitar
TH: Trøorgel
JAR: Santur
HH: Slagverk

John Dillinger fra Risor

6. John Dillinger

Tekst/musikk: Hans Fredrik Jacobsen

I sangen om John Dillinger lekes det med tanken på at virkelighetens JD, den beryktede amerikanske gangsteren, gjenoppstod og levde sitt andre liv som lasaron i min gamle hjemby, etter sin dramatiske død. Det var i hvert fall én der som ble kalt det, men ingen vet hvorfor. Det var ikke mange likhetspunkter mellom dem. Navnet vekket en viss gru og gjorde barna redde, men byens lasaron var egentlig snill som et lam. Han hadde neppe vært i befatning med farligere våpen enn trepistol. Men det brukte jo virkelighetens JD også! Sangen handler om begge to, som om de var én, og har med noen av historiene som fortelles om dem. Dikterisk frihet kalles det!

John Dillingæ, John Dillingæ
han va en farlig mann!
Ingen rana så mange mange bankæ som han
i heile Amerika's land!
Nå står han med sitt munns spill
og sin hatt på byens torv.
Han syngæ ut sin glede
og han spillæ ut all sin sorg.

Ja se der står han, engang va han sterk og slank og smidig.
Han dåra damæ og drepte menn, og rana banken seint og tidlig!
Nå har han blitt en lasaron som spør om du har pengæ.
Og syngæ «Kniven, kniven..» til du gir gir han det han trengæ ...

John Dillingæ blei alles helt, da han ensom på sin celle
hadde spikka seg en trepistol, og satte opp ei felle:
Når vakta kom, da sto han klar, og pistolen greide biffen.
Han kom seg ut, og rømte bort i Buick'en til sheriffen.

John Dillingæ, John Dillingæ ... osv

John Dillingæ en vintækveld, på hjemvei ovæ isen.
Og det e glatt og ovævann, og John Dillingæ e brisen.
Med hatten høyt som før på snei, og frakk som slepæ ettæ
går beina plutselig heilt i krøss. Han snublæ fram og dettæ!

Det gjorde godt å hvile litt, snart liggæ han og sovæ.
Så blir det kaldt og frysæ på, mens månen lysæ ovæ.
De va'kke lett å få 'an laus og befridd han fra hans plage!
Men de tinte'an opp på sjukhuset, og da blei han i kjempeslaget!

Du har vel hørt, John Dillingæ blei skutt av politie'?
Han blei forrådt av ei dame så flott som gikk yndig ved hans sie'.
Fra kino'ns mørke kom de ut, ho va kledd i kjolen røde.
Det va det tegnet de venta på, og de skøyt'an til han døde.

John Dillingæ, John Dillingæ han syngæ ikke mere.
Han nådde siste verset, og det kommæ ikke flere.
Han rusla rundt i gata her og tigde det han trengte.
Men ingen visste noengang hva han følte, hva han tenkte.

John Dillingæ, John Dillingæ ... osv

HFJ: Vokal, stålstrengsgitar, banjo og altsax
AH: Munns spill
KR: Elbass
TH: Lyre
AL: Hardingfele
HH: Slagverk og munnharpe
HKJM: Tuba

7. Trekkopp

Musikk: Hans Fredrik Jacobsen

En låt som som det passer å spille når du trenger å bli trukket opp, eller allerede er det!

HFJ: Torader og fløyte

AH: Munnspill

KR: Slidegitar

TH: Trøorgel

AL: Hardingfele

HH: Slagverk

HKJM: Tuba

8. Til Norge trygt han bød farvel

Tekst/musikk: Trad/Hans Fredrik Jacobsen

En dag i 1980 var jeg hjemme hos Kaptein Carl Danielsen og gjorde opptak av ham mens han sang viser og fortalte historier. Til Norge trygt han bød farvel var en av dem, en typisk trist kjærlighetsviser fra kysten. Kaptein Danielsen, som hadde vært kaptein på seilskuter, visste at den skildrer livet slik det ofte kunne være på den tiden, og den omtaler faktisk en virkelig hendelse, nemlig kollisjonen mellom skipene Geiser og Thingvalla 14. august 1888 utenfor New York, der 150 mennesker omkom, blandt dem 40 nordmenn. Geiser var på vei til Europa, Thingvalla til Amerika. Så sangen handler kanskje om mennesker som har levd? Melodien kunne like gjerne vært irsk, og kan være eksempel på den kulturelle påvirkningen utenfra som særlig kysten var utsatt for gjennom sjøfarten.

Mannskapsbildet fra Saron 1911. Bildet har ingen tilknytning til Geiser og Thingvalla. Forøvrig står min bestefar Hans Hansen ytterst til venstre

Til Norge trygt han bød farvel
og sagde: Dersom jeg har held,
så vender jeg tilbake her
og gifter deg min hjertenskjær.

Så kom en dag igjen et brev
hvori min kjærest til meg skrev:
«Ser du jeg er en mann av ord,
på Geiser går jeg nu ombord.

Og skilles skal vi ikke mer.
Jeg penge har og tjener fler.
Og nær ved skogens milde sus
der bygger vi et lite hus».

Den syttende august da lød
et rykte om et sammenstød
av Geiser og Thingvalla, men
jeg slo så lett det rykte hen.

Den fjerde dag fikk jeg beskjed:
«Han sank i mørke bølger ned.
Hans gods, hans penger var fulgt med.
Farvel min venn, min kjærlighet!»

Nu vandrer jeg så stille om
og tenker: «Mon han dog omkom?
Mon ei en dag han træder inn
av døren med et smil på kinn?»

HFJ: Vokal, stålstrengsgitar, fløyte og sekkepipe

AH: Munnspeil

TH: Harpe

9. Shenandoah med ril

Musikk: Trad/Hans Fredrik Jacobsen

Kaptein Danielsen sang også Shenandoah, en sjanti som opprinnelig var en amerikansk folkemelodi, og som har blitt sunget av sjøfolk over hele verden. En tidlig form for verdensmusikk? Rilen som følger er inspirert av den lokale riltradisjonen etter Sigurd Fjeldstad, som bodde i Holt i Tvedestrand kommune.

HFJ: Fløyte

AL: Hardingfele

RW: Steeldrum

10. Jenta i enga

Tekst/musikk: Hans Fredrik Jacobsen

Jenta i enga smilæ mot meg
og gyllent e hoses blikk.
Ho sittæ å siæ ingenting,
men ho gir mæ et vennlig nikk.
Og enga rundt ho blomstræ,
det duftæ av ballblom og timotei.
Og bakom står skogen svart og kald
og lokkæ og ropæ på meg.

Jenta i enga
ho ventæ vel på en prins.
Når kommæ han
e han mørk ellæ lys?
Ska tru om han engang fins?

Du stansæ et øyeblikk opp, du blir glad,
det e noe du prøvæ å si.
Du vil ho noe, men vet ikke hva,
så går du sakte forbi.
Og blikket hoses følgæ dæ,
det rommæ en gåte så stor.
Du menæ å vite, men ho vil aldri
si om det e som du tror.

HFJ: Vokal, stålstrengsgitar, elsitar og fløyte

AH: Keyboard

TH: Trøorgel

KR: Elbass

JAR: Santur

HH: Slagverk

11. Strålende dag

Tekst/musikk: Hans Fredrik Jacobsen

Se himmelen strekkæ sitt evige spenn
høyt ovæ byen ved havet.
En strålende dag e her igjen
for herre såvel som for slave.
Og voksne og barn, og unge med,
drar ut på holmæ og skjær.
Langt bort ifra alt det som tyngæ de ned,
til freden og til friheten der.

Det e en strålende dag
for store og for små!
Det e en strålende dag
å nyte livet på!
Det e en strålende dag,
herregud for en strålende dag!
En strålende dag for store og for små!

De elskende våknæ opp i sin seng,
den ene sin kropp mot den andres.
De undres vel på om det va no' poeng,
om noe som helst kan forandres.
For det har hangla og gått en stønd,
men i natt blei de endelig ett.
Nå liggæ de begge og ber en bønn:
La det som var tungt og grått bli lyst og lett.
Det e en strålende ... osv

Og se barnet ditt der han løpæ,
som han hylæ a' fryd undæ sola!
Han lekæ og vet ennå ingenting om
denne verdens triste tombola.
Men dagen idag e en strålende dag
som e til for bare han!
Og hans verden e fri for løgn og bedrag
der han lekæ i den varme, myke sand.

Det e en strålende ... osv

HFJ: Vokal, nylonstrengsgitar og fløyte
KR: Lapsteelgitar, dobro og elbass
TH: Trøorgel
AL: Nøkkelharp
HH: Slagverk

12. Torvhandel

Musikk: Trad/Hans Fredrik Jacobsen

Det var liv på torvet om sommeren når bøndene fra gårdene og bygdene rundt Risør kom inn for å selge frukt og grønnsaker. Torvhandel innholder noen tradisjonelle slåtter jeg har lært av Ånon Egeland, opprinnelig feleslåtter. De to springar'ne er fra Gjerstad (Den nakne jenta og Kjersti Stranna's springdans) og reinlenderen etter Sigurd Fjeldstad (Gunnar Gladstads reinlender).

HFJ: Stålstrengsgitar

TH: Trøorgel

13. Månesang

Tekst/musikk: Hans Fredrik Jacobsen

En vinter, da han var ganske liten, var sønnen min og jeg på sparketur under en fantastisk stjernehimmel. Jeg sparket, han satt på passasjeretet og stirret opp på stjernene, helt oppslukt. Etter en lang stund så han alvorlig opp på meg og sa: "Stjernene er fine, pappa, de pynter opp i taket."

Det er sant. Vi trenger alle noen som pynter opp i taket, noen som lyser opp for oss. Sangen er til de som pynter opp i mitt.

Se der e månen! Så stor og rund den e!
Den lysæ gult og stille, høyt ov'nifra, hit ne'.
For den som går på veien og snart har kommet hjem.
For de som går i skyggene og ikke finnæ frem
hvis månen ikke va der og lyste opp for dem.

Lys måne, lys! Lys i all din ti'!
Sinn stjerne, sinn! Ikke sinn forbi!

Se der e stjernene! Så mange og så små!
At de får plass på himmelen kan ingen helt forstå.
Men de pyntæ opp i taket, det e så fint å se.
Og om de ikke hang der og funkla, tenk på det!
Da ville jorda bli et trist og ensomt sted.

Lys måne ... osv

Du e min måne, og e en misantrop!
Du e det sterke lyset i min egen stjernehop!
Det varmæ mine rom der det før va øde, kaldt.
Og lysæ i mitt mørke så e ser dæ overalt.
Så går e rolig fram, der e ellers ville falt.

Lys måne ... osv

HFJ: Vokal, stålstrengsgitar og torader

AH: Keyboards

TH: Harpe

AL: Nøkkelharpe

14. Da du dro

Tekst/musikk: Hans Fredrik Jacobsen

Den dagen da du dro avsted
trodde e først at du ville komme tilbake.
Signalene du sendte ut,
de fanga e ikke opp, de va for svake.
Du sa du va nede. Uten lyspunkt, uten glede.
E ville så gjerne gi hjelp til å gjøre dæ fri.
Men egentlig burde e visst. Det e det som gjør mæ trist.
Du ville et annet ste' der du kunne finne fre'.

Det va ikke alt det e sa
e mente akkurat sånn du trodde e gjorde.
Tankene kan være små.
Nå ser e endelig klart, for deg ble de altfor store.
Du sa du forsto! Og e vil gjerne tro
du mente hva du sa. Likevel måtte du dra.
Og egentlig burde e visst. Det e det som gjør mæ trist.
Du ville et annet ste' der du kunne finne fre'.

Livet vårt her uten deg
e dagenes tomhet og nettæ som ikke kan svare.
Men om lyset som du brente med
har blitt borte nå vil gjenskinnet vare.

HFJ: Vokal og nylonstrengsgitar

AH: Keyboards

TH: Harpe

KR: Elgitar

HH: Slagverk og sag

15. Lindstølvalsen/Pjolter Bay

Musikk: Hans Fredrik Jacobsen

Dette er to valser slått sammen til én. Den første, Lindstølvalsen, ble laget til Asbjørn Østerholt fra Lindstøl i sin tid. Pjolter Bay er en naturlig havn i skjærgården der båtfolk treffes hele sommeren. Stedet heter egentlig Bommen, og er som skapt for et trekkspill og en vals.

HFJ: Torader

KR: Stålstrengsgitar

TH: Trøorgel

AL: Hardingfele

HH: Slagverk

All musikk og tekst er skrevet av Hans Fredrik Jacobsen, unntatt *Til Norge trygt han bød farvel*, *Shenandoah* og deler av *Torvhandel* (reilender etter Gunnar Gladstad, Den nakne jenta og Kjersti Stranna's springdans). Alle musikalske arrangementer av Hans Fredrik Jacobsen med kreativ bistand fra musikerne.

Produksjonen er innspilt, mikset og mastret i Strype Audio i tidsrommet februar - juni 2013. Redigert av Tom Kvålsvoll.

Lydtekniker: Audun Strype

Produsent: Hans Fredrik Jacobsen

Eksterne pålegg er gjort med og av:

- Munnspill på *Til Norge trygt han bød farvel*:
Alf Hulbækmo i NTNU's datarom, Trondheim
- Munnharpe og slagverk på *Hallao*:
Hans Hulbækmo hos Andres Røine i Bø, Telemark
Tekniker: Anders Røine
- Trøorgel på *Torvhandel*: Tone Hulbækmo i Vidarheim, Tolga
Tekniker: Hans Fredrik Jacobsen
- Banjo på *Trå dansen* og *John Dillinger*, torader på *Strålende dag* og *Månesang*, fløyte på *Til Norge trygt han bød farvel* og *Jenta i enga*, sekkepipe på *Til Norge trygt han bød farvel*: Hans Fredrik Jacobsen i Vidarheim, Tolga
- Tuba på *John Dillinger* og *Trekkopp*:
Heiða Karine Jóhannesdóttir Mobeck i Berlin
- Steeldrum på *Shenandoah med ril*:
Rob Waring i Oslo Filharmoniske Selskaps øvingslokale, Oslo

Denne produksjonen er utgitt med støtte fra

FOND FOR
LYD OG BILDE
Kulturrådet

Takk til
Tone, Hans og Alf

Dessuten takk til
Svein og Liv, Rob og Ragnhild, Marit og Øyvin,
Hans og Heida for gjestfrihet under innspillinga.
Og til Kirsti og Egil Hoaas, Jan Pedersen, Karl
Wilhelm Nilsen og Frode Larsen m.fl.
for muntlige bidrag på
Hallao og Lindstølvalsen/Pjølter Bay

Takk til Ingrafo for smidighet

En spesiell takk til
Audun Strype
for et knirkefritt samarbeid

heilo

© & © 2013 Grappa Musikkforlag AS
info@grappa.no www.grappa.no
NOGHH1376010 - NOGHH1376150
HCD 7276

Grafisk utforming: © 2013 Ingrafo, 2540 Tolga
Coverfoto: © Tone Hulbækmo
Øvrige foto: © Ingrid Eide (unntatt gamle fotos og der annet er angitt)